

Vrijwilligersproject Dawda Stichting Gambia

Nieuwsbrief 32, Juni 2019

Verbeter de wereld en begin bij jezelf?

Ons bezoek aan Somita staat in het teken van het cookstove project. René en ik vertrekken eerder, over enkele dagen komen Mariëtte, Hennie en 2 nieuwe gasten, Hans en zijn dochter Diewertje. In onze vorige nieuwsbrief ben ik uitvoerig ingegaan op de cookstove, de Mimi-moto, welke ik vanaf nu de MM zal noemen. Lees hun verhaal in deze nieuwsbrief

Op weg naar Schiphol komen we diverse vrachtauto's tegen met Oost-Europese kentekens, volgeladen met in Nederland niet meer verkoopbare (diesel)auto's. Uit eigen ervaring weten we dat dit soort transporten ook massaal richting Afrika gaan, maar dan zijn het auto's welke zelfs Oost-Europa niet meer de weg op mogen omdat ze zo slecht voor het milieu zijn.

Onze reis gaat via Schiphol, Amsterdam, in 2030 de schoonste stad van de wereld; alleen nog elektrisch aangedreven auto's mogen dan de stad in! Handelaren staan nu al in de rij, Oost-Europa en Afrika.

“Artikel uit Afrikaanse krant: ieder jaar verdwijnt er een gebied zo groot als België aan regenwoud.”

Het Afrikaanse Ghana, niet te verwarren met Gambia, is koploper. Het meeste hout wordt gebruikt om eten mee te koken. Overal ter wereld groeit dit probleem. Kijken we naar ons Gambia dan zien we dat de problemen in het Noorden het grootst zijn, zelfs jonge aanplant verdwijnt onder de kookpot. Ook in Somita zijn de problemen merkbaar. Alhoewel men geen “levend hout” mag gebruik, wordt dit toch gedaan. Men moet steeds verder lopen om hout te vinden. Ik hoef niet aan te geven hoeveel hout een dorp van 7.000 inwoners dagelijks nodig heeft. De weg naar het nog aanwezige bos voert over een dor en troosteloze vlakte, met hier en daar een struik. De wind heeft er vrij spel. Maar hoe kun je anders koken?

De dorpen in de binnenlanden zorgen ook voor brandstof voor de steden, waardoor alle problemen alleen maar groter worden. In de steden wordt meestal op houtskool gekookt, dit wordt o.a. in Somita gemaakt.

Voor 30 kg houtskool heeft met 100 kg hout nodig. Bij het maken van houtskool, hetgeen overigens verboden is, komt een verstikkend rook vrij, welke in heel Afrika te ruiken is.

Weten jullie overigens dat 40% van de Afrikaanse vrouwen de longziekte COPB heeft?

120 MM's gaan hun bestemming vinden bij evenveel gezinnen in Somita, via betalingsregeling aan het VDC, Village Development Comité, vergelijkbaar met de systematiek van de microkredietenbank.

De condities zijn: 18 maanden 300 Dalashi, € 5,40, na 15 maanden correcte betaling wordt het restant kwijtgescholden. Men betaalt geen rente. Er zijn al 120 gelukkigen geselecteerd.

De MM biedt veel voordelen, zoals milieu en gezondheid, tegenaan ontbossing, maar ook gemak, tijdbesparing, energieopwekking door de solar-toepassing voor licht en opladen van USB-apparatuur.

De opzet was om tijdens ons verblijf in Somita het MM-project op te starten, maar door vertraging bij het transport is dit niet gelukt. De MM's zijn begin januari vanuit China per containerschip naar Gambia gestuurd. Na een veel te lange reis zijn ze rond 14 mei in de haven Banjul, Gambia, aangekomen. Alle douaneformaliteiten zijn inmiddels afgehandeld.

Het ministerie van Financiën heeft ons vrijstelling gegeven van invoerrechten en belastingen. We verwachten dat de MM's rond 7 juni in Somita aankomen. Het MM-comité gaat de MM uitreiken. Onze vriend Bakary wordt de manager, zijn assistent Ismaila gaat hem helpen. Om publiciteit te geven aan het project wordt de pers, krant The Point, en de TV uitgenodigd. Ook zullen tal van afgevaardigden van diverse ministeries worden uitgenodigd. Achteraf gezien is het goed dat wij niet aanwezig zijn bij het uitreiken. Nu kan men zien dat het een project van Somita is, waardoor de draagkracht veel groter is. Dit past perfect in onze ECO gedachte, Empowerment, Capacity Building en Ownership. Niet wij maar zij zijn de eigenaar van het project. We zijn ervan overtuigd dat dit pilotproject succesvol zal zijn. We zijn nu al drukdoende om de MM na dit project verder uit te rollen in Gambia. De eerste lijntjes voor dit vervolgproject zijn al uitgezet.

Het MM-project gaat samen met het pelletpressmachine project. De ideale brandstof voor de MM's zijn pellets, geperst van allerlei biomassa. In Gambia kunnen hier m.n. pinda-doppen voor gebruikt worden. Deze zijn in grote aantallen gratis beschikbaar. Inmiddels is de pelletpressmachine in Somita aangekomen en kan men beginnen met het maken van de pellets. Ook hiervoor is een aparte organisatie opgericht.

Tijdens ons verblijf hebben we een langlopend probleem van het Health Center opgelost. Er is al vele jarenlang gebrek aan medicijnen. Bij ons bezoek bleek dat er zelfs geen paracetamol meer was. Wat is een clinic zonder medicijnen?

Het gebrek aan medicijnen is een bekend probleem in Gambia en overigens in heel Afrika. Hier is nu een systeem opgezet waarbij de patiënten een gering bedrag betalen voor hun medicijnen. Deze opbrengst wordt gebruikt om nieuwe medicijnen aan te kopen. Door een gulle donatie kon er voor 1,5 maand medicijnen worden gekocht. Over enkele dagen komt vanuit Nederland nog een extra voorraad voor 6 maanden aan. Vanaf nu moet er voldoende inkomsten zijn om zelf de voorraad op peil te houden.

Ontbossing en erosie zorgen ervoor dat de landbouwopbrengsten per m² afnemen. Om dit probleem tegen te gaan wordt er in september gestart met een bijenfarm, Beefarm. Bestuiving van gewassen zorgt voor een verhoogde opbrengst en maakt "all year gardening" mogelijk. We gaan het Bee-project combineren met het aanleggen van een watersysteem, op solar, in de vrouwentuin. Beide zaken moet de opbrengst van de tuin gaan vergroten. Gedurende een opleiding van 1 week worden 10 mensen getraind om imker te worden. Er zal ook bijenwas en honing geproduceerd worden. We verwachten veel van dit project, de belangstelling is groot.

Tijdens ons bezoek was duidelijk te zien hoe de bedrijvigheid in Somita toeneemt. De rol van de micro-krediet bank is duidelijk zichtbaar. Door tal van initiatieven stijgt de werkgelegenheid en daarmee het vertrouwen in eigen toekomst. Jeugd blijft hierdoor eerder in eigen regio, in plaats van naar de grote stad en de toeristische kust te vertrekken.

In een van onze vorige nieuwsbrieven hebben we het verhaal van David, de Juice-barman van het strand, verteld. David is een van de vele mensen welke aan de kust zijn inkomen probeert te verdienen. David heeft een barretje van 75 bij 75 cm op het strand. Door het oprukkende All Inclusive concept komen de toeristen niet meer verder dan de hotelstranden. De inkomsten van de Gambianen, welke hun inkomen uit het toerisme moeten verdienen, daalt alsmaar. Voordat we weer naar Nederland gaan, bezoeken we hem op het strand.

Hij ziet er erg vermagerd uit. Hij blijkt al meer dan 3 weken geen warme maaltijd te hebben gehad en de volgende dag met zijn gezin uit zijn kamer gezet te worden.

Zijn toekomst is echt hopeloos, niet alleen voor hem, maar ook voor veel van zijn "strand-collega's". Ondank alles kiezen velen van hen nog steeds voor de gevaarlijke reis naar het onbekende, waar ze als economische vluchtelingen geen enkele toekomst hebben. En dan?

Verlag van Hans en Diewertje, hun eerste ervaringen met Afrika en kennismaking met Somita:

"Omdat het 's nachts levensgevaarlijk is op de Afrikaanse wegen sliepen we de eerste nacht in Leybato Beach House, voor ons de eerste indruk van hoe Gambia is. De volgende dag hebben we Hotel SeneGambia bezocht, het All Inclusive Resort van Gambia, net iets te perfect. Na diverse zaken aan de kust geregeld te hebben zijn we naar de Pinda-doppen duinen geweest (zie foto), waar echte armoede heerst en waar voornamelijk vrouwen een minimaal inkomen verdienen. Ondanks de zware arbeid zijn ze toch vrolijk en blij dat ze iets kunnen verdienen. Later die dag zijn we naar Somita gereden. Mijn verwachting werd overtroffen, we hadden een eigen bed en badkamer en het was er schoon.

Onze schattige kookdames verrasten ons op een inheems gerechtje, ik had gedacht dat ik er af zou vallen maar het tegendeel is waar, te gast bij mensen die zelf bijna niets hebben en dan ook nog in Ramadan, veel respect.

De volgende dag zijn we naar de clinic geweest. Dit was erg emotioneel en ontroerde me erg, wat primitief, oud en versleten, gebrek aan alles, speciaal aan medicijnen. Een van mijn klanten heb ik verteld dat ik naar Somita ging. Na mijn verhaal te hebben verteld kreeg ik spontaan een bedrag mee om daar te doneren. Ik heb samen met een vriend van mij dit bedrag aangevuld en in overleg met Omar hebben we voor 1 ½ maand medicijnen kunnen aankopen. De overhandiging van de medicijnen aan de clinic was ontroerend. Eric en zijn club hebben na vele meetings een systeem opgezet waardoor men in de toekomst zelf medicijnen kan kopen.

We hebben in Somita alle projecten bezocht. De Micro Kredieten bank laat zien hoe belangrijk deze is en wat dit voor de lokale economie betekend. De markthal is het centrum van Somita geworden.

We hebben de school bezocht en een meeting bijgewoond waar we met de oudere kinderen gesproken hebben over het belang van een goede opleiding voor hun eigen toekomst en de toekomst van Somita.

Onze missie deze keer was om de cookstove af te geven maar het werd net niet op tijd vrijgegeven door de havenautoriteiten. We hebben de stove overigens wel bij onze kookvrouwen gezien. Het werkt echt fantastisch.

Later in de week zijn we ook nog bij de zoutdames geweest, welke zeer moeizaam zout winnen uit de drooggevallen wadi's, waar ze vervolgens het bovenste laagje zand afschrapen en met water overgieten om het zout los te weken van het zand. Vervolgens laten ze het zoute water verdampen in poeltjes om zo laagje voor laagje zout te winnen, wat ze vervolgens kunnen verkopen om van te leven. Elke dag maken ze een voetreis van 3 tot 4 km door het hete zand.

Terugkijkend kan ik zeggen dat ik alle projectjes erg interessant en erg goed vond.

Een zwager van mij is ook diverse keren in Gambia geweest, hij sponsort er een persoon. Hij was erg onder de indruk van onze belevingen in Somita. Hij gaf aan dat wij in 1 week meer gezien en ervaren hebben dan hij in al de jaren dat hij Gambia bezocht.

We hebben ook ontzettend genoten van de natuur die er nu nog is, maar spaarzaam aan het worden is. Dit onderstreept het belang van de cookstoves.

Het was een heel fijne ervaring en ben van plan om volgend jaar weer mee te gaan als er plaats is, om te zien of de projecten nog steeds werken."

Tot voor kort verzamelden wij kleding en andere textiel. We hadden een contract met het Leger Des Heils, maar omdat de markt voor gebruikte kleding niet mee rendabel is, is het contract opgezegd. Helaas konden we geen andere afnemer vinden voor de kleding, daarom zijn we begin mei gestopt met de inzameling. Wij willen iedereen van harte bedanken voor de kleding. Met de opbrengst hebben we veel mooie projecten kunnen starten.

Wij danken alle gulle gevers voor hun bijdragen en hopen ook in de toekomst weer een beroep op jullie te mogen doen. We doen het niet voor ons zelf maar voor de kinderen van Somita en hun toekomst. Jullie bijdragen zijn van harte welkom op rekening NL53ABNA0561525234, t.n.v. Dawda Stichting Gambia. Onze stichting heeft de ANBI-status, waardoor giften binnen de fiscale spelregels aftrekbaar zijn.

Kijk ook eens naar onze site: WWW.DAWDASG.NL. Deze site wordt dagelijks bijgewerkt en geeft jullie een goed beeld over alle ontwikkelingen in Somita.

0485 – 540740 / 0637470520 / e_corstjens@hotmail.com / dawdasg@gmail.com / WWW.DAWDASG.NL ,
facebook Dawda stichting Gambia

Eric en Mariëtte Corstjens, René van Steen, Peter Janssen.